

§. 16.

I Quickjock finnes åkermark af tvänne slag. Det ena slaget består af torra backar, bevexta med gran- och tallskog. Jordmonen är röd, sandblandad *mojord*. Den är mager och fordrar mycken gödsel. Samma slags jordmon är allmännast i hela det skogiga Lappland. Under torra somrar förtorkar säden på sådan mark, men ger dock nöjaktig afkastning med ymnigt regn.

Till det andra slaget höra de så kallade *Elfsbackarne*. Deras yta höjer sig vid pass en famn öfver den framflytande elfvens. De bestå af en bördig och ganska fin sandmylla, tillkommen genom flodens öfversvämningar. Denna låga, herrliga ängsmark utgör omkring $\frac{3}{4}$ quadratmil och prydes af omvexlande björk-, alder- och pilskogar. På hela den slätten finnes icke en sten. Vill man begagna den till åkermark, så plöjes den med rist och plog i raka tegar. I anseende till myllans jemna fuktighet vexer kornet långsamt och mognar sent, men gifver under torra somrar den herrligaste afkastning.

§. 17.

Ett förvånande bevis på denna sandmyllas bördighet inhemtas af följande. På 2:ne